

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

lande, uden toldbarrierer, uden kontingenteringer, så var der ingen bekymringer for det danske landbrug; men al ting tyder på, at vi går svære tider i møde, og ikke mindst begynderne må regne med store vanskeligheder. Derfor vil jeg gerne fremhæve, at det kan være meget godt at tale om, hvordan man skal gribe det an, og hvad man i længden skal gøre, men det, der er det egentlige problem, og det, der er det triste ved det hele, er, at medens alle andre lande tilsyneladende — ja, det er ikke alene tilsyneladende, men det er en kendsgerning — prøver på ved kunstige midler at stimulere deres landbrugsproduktion, så er vi måske i den situation, at vi for at klare os igennem blot nogenlunde taleligt bliver nødt til at marchere den modsatte vej.

At den foreslåede ordning vil virke valuta-besparende, er der vel ingen tvivl om, men at den også vil indvirke på pristallet, tror jeg vi må regne med. Man kan nu engang ikke hjælpe på forholdene ved at forhøje prisen på en vare, der går ind i det absolut nødvendige forbrug; uden at det vil få virkning for hele vor pristalsmekanisme. Jeg lykønsker den højtærede landbrugsminister til, at han evner at tage det hele, så vidt vi kender ham endnu, med megen sund fornuft. Den evne vil han få brug for, hvis han skal komme igennem disse problemer.

Hvad angår den del af planerne, der vedrører låneordningen, vil jeg sige, at det er muligt, at alle andre lånekilder efterhånden snart er suget tørre, så hvis man overhovedet skal have lån, må man have det gennem staten, eller hvordan det nu skal ordnes. Det er måske nødvendigt, men trist er det. Jeg håber ikke, disse låneordninger skal blive meget brugt; pengene skal dog, vil jeg gå ud fra, engang betales tilbage. Jeg kan ikke lade være at tænke på, at med de låneordninger, som landbrugsorganisationer og andelsorganisationer selv har sat i gang, er det efterhånden for mange landmænd blevet et problem, hvordan de skal komme ud af det, navnlig hvis priserne bliver nedadgående.

Låneordninger er i sig selv ikke tiltalende for mig, men når nu dansk landbrug gennem en årrække har måttet se sine driftsomkostninger stige jævnt og støt som følge af den

stadige pressen landbrugets løn- og vedligeholdelseskonto op, uden at landbrugets indtægtsmuligheder er fulgt med, ja, så er det, problemerne opstår. Jeg tror, at hvis man virkelig vil prøve på at gøre noget for det samlede landbrug, må man beskæftige sig også med selve skatteproblemet mere intenst, end man har gjort hidtil. Det er ikke længe siden, jeg blev præsenteret for en landmand, som havde en ejendom på 24 tdr. land, hvor de faste ejendomsskatter var på 3 000 kr. Det er et meget stort beløb, men når de kommunale udgifter både til amts- og sognekommunen har den samme tendens til at ryge op, således som udgifterne har været og er, kommer man ikke uden om for landbrugets vedkommende at beskæftige sig aktivt med de store faste skatters problem, skatter, der skal svares uden hensyn til, om der af den pågældende ejendom overhovedet flyder en indtægt, som betinger noget overskud for den pågældende ejers egen indsats.

Vi skal som sagt ikke lægge dette lovforslag hindringer i vejen og vil gerne medvirke til, at den udvalgsbehandling, som jeg forstår må komme, bliver relativt kort, og at den højtærede landbrugsminister bliver mødt med sympati fra alle sider, for det har han brug for i den foreliggende situation.

Kirkegaard: Erfaringsmæssigt er der landmænd, som gerne vil sælge i hvert fald en del af årets kornhøst direkte fra træskværk, som vi plejer at sige. Det drejer sig ganske naturligt fortrinsvis om brødkorn; på de allerfleste ejendomme anvendes foderkornet i bedriften. En del landmænd ønsker at sælge høsten, fordi de ikke har sådanne pladsforhold, at hele høsten kan opbevares på forsvarlig måde. Andre landmænd ønsker eller er nødt til at sælge, fordi de ganske simpelt mangler penge. Men når større partier korn kommer på markedet, viger priserne ganske naturligt, og resultatet bliver, at de før nævnte landmænd får høsten, i hvert fald en del af den, for ringe afsat. Landbruget har ikke interesse i, at der kommer et fald i kornpriserne lige efter høst. Jeg ved ikke, om der er andre, der har interesse i det, men hvis det sker, betyder det et økonomisk tab for landbruget. Landbruget har altså interesse i at afværge eller imødegå et sådant fald.